

Προδικαστικά ερωτήματα

Έχει το άρθρο 32, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 810/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, για τη θέσπιση κοινοτικού κώδικα θεωρήσεων (κώδικας θεωρήσεων)⁽¹⁾, λαμβανομένης υπόψη της αιτιολογικής σκέψης 29 του κώδικα θεωρήσεων και του άρθρου 47, παράγραφος 1, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την έννοια ότι υποχρεώνει ένα κράτος μέλος να διασφαλίζει την άσκηση προσφυγής (ενδίκου μέσου) ενώπιον δικαστηρίου;

(¹) ΕΕ 2009, L 243, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Curtea de Apel București (Ρουμανία) στις 21 Ιουλίου 2016 — Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România SA κατά Ministerul Fondurilor Europene — Direcția generală managementul fondurilor externe, prin Ministerul Finanțelor Publice

(Υπόθεση C-408/16)

(2016/C 383/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Curtea de Apel București

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România SA

Καθού: Ministerul Fondurilor Europene — Direcția generală managementul fondurilor externe, prin Ministerul Finanțelor Publice

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει το άρθρο 15, στοιχείο γ', της οδηγίας 2004/18/ΕΚ (¹) να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι επιτρέπει σε κράτος μέλος να μη συμμορφωθεί, μετά την προσχώρησή του στην Ευρωπαϊκή Ένωση, με την εν λόγω οδηγία, στο μέτρο που με την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων έχει συνάψει χρηματοδοτική σύμβαση η οποία υπογράφηκε πριν από την προσχώρηση και σύμφωνα με την οποία στις διαδικασίες συνάψεως δημοσίων συμβάσεων εφαρμόζονται τα ειδικά κριτήρια που επιβάλλονται από τη χρηματοδοτούσα οντότητα, όπως αυτά στην παρούσα υπόθεση, τα οποία είναι αυστηρότερα από τα προβλεπόμενα στην οδηγία;
- 2) Πρέπει η οδηγία 2004/18/ΕΚ να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αντιτίθεται σε κανονιστική πράξη του εσωτερικού δικαίου, όπως το επειγόν κυβερνητικό διάταγμα 72/2007, η οποία προβλέπει ότι οι διατάξεις του Οδηγού για τη σύναψη των δημοσίων συμβάσεων της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων έχουν εφαρμογή, κατά παρέκκλιση από τις διατάξεις της κανονιστικής πράξης περί μεταφοράς της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο, εν προκειμένω του επειγόντος κυβερνητικού διατάγματος 34/2006, για λόγους όπως αυτοί που εκτιθενται στο επεξηγηματικό σημείωμα, με σκοπό την τήρηση της χρηματοδοτικής συμβάσεως που συνήφθη πριν από την προσχώρηση;
- 3) Κατά την ερμηνεία του άρθρου 9, παράγραφος 5, και του άρθρου 60, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 1083/2006 (²), δύναται μια διαδικασία συνάψεως δημοσίων συμβάσεως, οργανωθείσα σύμφωνα με τις διατάξεις του Οδηγού για τη σύναψη των δημοσίων συμβάσεων της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων και με το εσωτερικό δίκαιο, να θεωρηθεί συμβατή με το δίκαιο της Ένωσης και επιλέξιμη για μη επιστρεπτέα ευρωπαϊκή χρηματοδότηση, που χορηγείται αναδρομικώς;

- 4) Αν το προηγούμενο ερώτημα χρήζει αρνητικής απαντήσεως, σε περίπτωση δημοσίας συμβάσεως η οποία κηρύχθηκε σύμφωνη με τις απαιτήσεις του τομεακού επιχειρησιακού προγράμματος «Μεταφορά» 2007-2013, μήπως ένα τέτοιο τεκμήριο παραβάσεως των κανόνων του δικαίου της Ένωσης που αφορούν τις δημόσιες συμβάσεις (καθορισμός κριτηρίων προεπιλογής των υποψηφίων όπως αυτά που προβλέπονται στον Οδηγό για τη σύναψη των δημοσίων συμβάσεων της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, αυστηρότερων από εκείνα που προβλέπονται στην οδηγία 2004/18/EK –προεκτέθηκαν λεπτομερώς στις παραγράφους 12 έως 14 της παρούσας αποφάσεως περί παραπομπής) συνιστά παρατυπία κατά την έννοια του άρθρου 2, σημείο 7, του κανονισμού 1083/2006, η οποία δημιουργεί υποχρέωση του εν λόγω κράτους μέλους να επιβάλει δημοσιονομική διόρθωση/ποσοστιαία μείωση βάσει του άρθρου 98, παράγραφος 2, του εν λόγω κανονισμού;

⁽¹⁾ Οδηγία 2004/18/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών συνάψεως δημόσιων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών (ΕΕ 2004, L 134, σ. 114).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1083/2006 του Συμβουλίου, της 11ης Ιουλίου 2006, περί καθορισμού γενικών διατάξεων για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης, το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο και το Ταμείο Συνοχής και την κατάργησή του κανονισμού (ΕΚ) 1260/1999 (ΕΕ 2006, L 210, σ. 25).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Judicial da Comarca de Faro (Πορτογαλία) στις 27 Ιουλίου 2016 — Luís Manuel Piscarreta Ricardo κατά Portimão Urbis, E.M., S. A. — υπό εκκαθάριση κ.λπ.

(Υπόθεση C-416/16)

(2016/C 383/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Judicial da Comarca de Faro

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: Luís Manuel Piscarreta Ricardo

Εναγόμενοι: Portimão Urbis, E.M., S.A. — υπό εκκαθάριση, Município de Portimão, Emapr — Empresa Municipal de Águas e Resíduos de Portimão, E.M., S.A.

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 1, παράγραφος 1, στοιχείο β', της οδηγίας 2001/23/EK ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 12ης Μαρτίου 2001, εφαρμογή σε περίπτωση όπως η επίμαχη, κατά την οποία δημοτική επιχείρηση (μοναδικός μέτοχος της οποίας είναι ο δήμος) λύεται (με απόφαση του εκτελεστικού οργάνου του δήμου) και οι ασκούμενες από αυτήν δραστηριότητες αναλαμβάνονται εν μέρει από τον δήμο και εν μέρει από άλλη δημοτική επιχείρηση (το εταιρικό αντικείμενο της οποίας έχει τροποποιηθεί συναφώς και η οποία ανήκει επίσης εξ ολοκλήρου στον δήμο); Δηλαδή, μπορεί, υπό τις περιστάσεις αυτές, να θεωρηθεί ότι έχει λάβει χώρα μεταβίβαση εγκαταστάσεως, κατά την έννοια της προμνησθείσας οδηγίας;
- 2) Πρέπει να θεωρηθεί ότι εργαζόμενος εκτός ενεργούς υπηρεσίας (μεταξύ άλλων, λόγω αναστολής της συμβάσεώς του εργασίας) εμπίπτει στην έννοια «εργαζόμενος», κατά το άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο δ', της οδηγίας 2001/23/EK, με αποτέλεσμα τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις που απορρέουν από τη σύμβαση εργασίας να έχουν μεταβιβαστεί στον διάδοχο, δυνάμει του άρθρου 3, παράγραφος 1, της προμνησθείσας οδηγίας;